

Enel 1-3-23

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ ΤΜΗΜΑ 24° ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

TO

Σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 19 Ιανουαρίου 2023, με δικαστή το Νικόλαο Δρακόπουλο, Πρωτοδίκη Δ.Δ., και με γραμματέα τη Νεκταρία Φραγκιαδουλάκη, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α να δικάσει την αγωγή με ημερομηνία κατάθεσης 31-12-2015

των:	
	Ĺ
	<i>,</i> ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,
e), e) termiert teentrit tee Ealeren, naterinee iterniterreversetetes teipente	.,,
	у,
	,

οι οποίοι

παραστάθηκαν με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 Κ. Διοικ. Δικ., της πληρεξούσιας δικηγόρου Δήμητρας Κουφογιάννη

κ α τ ά του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ» (ΕΦΚΑ), ήδη, μετονομασθέντος, από την 01-03-2020, σε «Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης» (e – ΕΦΚΑ) [δυνάμει του άρθρου 51Α του ν. 4387/2016 που προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020 (ΦΕΚ Α΄ 43), με έναρξη ισχύος από 01-03-2020, σύμφωνα με το άρθρο 108 του τελευταίου αυτού νόμου], νομίμως εκπροσωπουμένου από το Διοικητή του, ο οποίος παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ. Διοικ. Δικ., του πληρεξούσιου δικηγόρου Αντωνίου Χόντου.

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο, αφού μελέτησε τη δικογραφία, σκέφθηκε κατά το Νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη αγωγή, η οποία νομίμως φέρεται εκ νέου προς συζήτηση μετά την έκδοση της A11307/2022 προδικαστικής (αναβλητικής για συμπλήρωση αποδείξεων, κατ' άρθρο 151 Κ.Διοικ.Δικ.) απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, οι ενάγοντες, συνταξιούχοι του ήδη εναγόμενου e-ΕΦΚΑ, ζητούν, παραδεκτώς, κατόπιν μετατροπής του αιτήματός τους από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό με το, νομίμως κατατεθέν στις 12-06-2019 υπόμνημα, να αναγνωρισθεί, ήδη, η υποχρέωση του εναγομένου να τους καταβάλει, νομιμοτόκως, τα αναλυτικώς αναγραφόμενα στο δικόγραφό τους ποσά, που αντιστοιχούν στις αντισυνταγματικές, κατά τους ισχυρισμούς τους, περικοπές των κύριων συντάξεων τους, οι οποίες έλαβαν χώρα κατά το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των ν.4051/2012 (Α΄ 40) και ν.4093/2012 (Α΄ 222).

2. Επειδή, με το δικόγραφο της κρινόμενης αγωγής, οι ενάγοντες, συνταξιούχοι του κλάδου ΤΑΠ-ΟΤΕ του ΙΚΑ- ΕΤΑΜ, εστράφησαν, αρχικώς, τόσο κατά του ΕΦΚΑ, ως διαδόχου αυτού, όσο και κατά του ΕΤΕΑΕΠ, με αίτημα να ανα-

γνωρισθεί η υποχρέωση των ως άνω ν.π.δ.δ. να τους καταβάλουν, νομιμοτόκως, τα, αναλυτικώς αναγραφόμενα στο εν λόγω δικόγραφο, ποσά, που αντιστοιχούσαν στις αντισυνταγματικές, κατά τους ισχυρισμούς τους, περικοπές των κύριων και επικουρικών συντάξεών τους, που, μη νόμιμα, εφάρμοσαν, αντιστοίχως, σε βάρος τους τα όργανα των εναγόμενων ν.π.δ.δ.. δυνάμει των διατάξεων των ν. 4024/2011, 4051/2012 και 4093/2012. Επί της αγωγής, εκδόθηκε, εξ άλλου, η 13656/13-09-2019 (εν μέρει οριστική και εν μέρει μη οριστική) απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, με την οποία κρίθηκε, κατ' αρχάς, ότι οι περικοπές που επιβλήθηκαν στις κύριες και επικουρικές συντάξεις των εναγόντων, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 2 του ν. 4024/2011, ήσαν νόμιμες και δεν στοιχειοθετείτο, εξ αυτού του λόγου, αδικοπρακτική ευθύνη, αντιστοίχως, των εναγόμενων ν.π.δ.δ. Περαιτέρω, ωστόσο, σε ό,τι αφορούσε στις διενεργηθείσες, με βάση τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1 του ν. 4051/2012 και πρώτου παρ. ΙΑ υποπαρ. ΙΑ.5 περ. 1 του ν. 4093/2012, περικοπές, το Δικαστήριο, με την ίδια ως άνω απόφαση, έκρινε ότι αυτές αντίκεινται, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 2 παρ. 1, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος και στο άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών [κυρωθείσας με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α' 256)], για το λόγο δε αυτό, οι περικοπές που πραγματοποιήθηκαν, τόσο στην κύρια, όσο και στην επικουρική σύνταξη των εναγόντων, κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, ήσαν παράνομες. Εξ άλλου, με την εν λόγω απόφαση, κρίθηκε ότι, με δεδομένο ότι η αγωγή είχε ασκηθεί στις 31-12-2015, ήτοι μετά το χρόνο δημοσίευσης των αποφάσεων 2287/2015 και 2288/2015 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (10-06-2015), η διαγνωσθείσα, κατά τα προδιαληφθέντα, αντισυνταγματικότητα δεν προσλάμβανε, εν προκειμένω, αναδρομικό χαρακτήρα και, επομένως, οι ενάγοντες δικαιούνταν και έπρεπε να λάβουν, σύμφωνα με τα άρθρα 105 και 106 του ΕισΝΑΚ, αποζημίωση για τη ζημία που υπέστησαν μόνο για το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015, λόγω των μη νόμιμων περικοπών της κύριας και της επικουρικής σύνταξής τους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 4051/2012 και του άρθρου πρώτου παρ. ΙΑ υποπαρ. ΙΑ.5 περ. 1 του ν. 4093/2012, εν όψει και του ότι οι ανωτέρω αξιώσεις τους δεν είχαν υποπέσει σε

παραγραφή. Κατόπιν των ανωτέρω κρίσεων, το Δικαστήριο, με την ίδια ως άνω απόφαση, λαμβάνοντας υπ' όψη τους, σχετικώς προσκομισθέντες από το ETE-ΑΕΠ, πίνακες κρατήσεων επικουρικών συντάξεων, έκανε δεκτή εν μέρει την αγωγή των εναγόντων, καθ' ο μέρος στρεφόταν κατά του τελευταίου, και, συγκεκριμένα, αναγνώρισε την υποχρέωση αυτού να καταβάλει στον 1° των εναγόντων ποσό 1.038,60 ευρώ, στον 3° ποσό 1.159,50 ευρώ, στο 2° ποσό 1.024,26 ευρώ, στον 4° ποσό 897,78 ευρώ, στον 5° ποσό 1.024,26 ευρώ, στον 6° ποσό 892,92 ευρώ, στον 7° στο ποσό ποσό

σό 322,92 ευρώ, στον 8° (στο 1.024,14 ευρώ, στο 10° (στο 1.003,68 ευρώ, στον 9° 889,68 ευρώ, στον 11° (στο 1.024,14 ευρώ, στο 10° (στο 12° (στο 12°)) ποσό 804,28 ευρώ, στον 12° (στο 12°) ποσό 881,76 ευρώ, στο 13° (στο 13° (στο 15°) στο 14° ποσό στο 14° ποσό 1.038,72 ευρώ, στο 16° (στο 18°) ποσό 855,60 ευρώ, στο 17° στο 18°

ποσό 952,32 ευρώ, στο 19° ποσό 912,06 ευρώ και στον 20° των εναγόντων (ποι ποι ποσό 869,16 ευρώ, ως αποζημίωση για τη μη νόμιμη, κατά τα προδιαληφθέντα, περικοπή των επικουρικών τους συντάξεων με βάση τους ν. 4051/2012 και 4093/2012 για το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015. Ωστόσο, μη δυνάμενο να προσδιορίσει επακριβώς το ύψος της δικαιούμενης από καθέναν από τους ενάγοντες, για το ίδιο ως άνω χρονικό διάστημα, αποζημίωσης, καθ' ο μέρος η αγωγή στρεφόταν κατά του ΕΦΚΑ, ήτοι καθ' ο μέρος αφορούσε στις μη νόμιμες περικοπές των κύριων συντάξεών τους με βάση τους ανωτέρω νόμους, εν όψει του ότι τα προσκομισθέντα, εν προκειμένω, στοιχεία (ενημερωτικά σημειώματα συντάξεων) δεν κάλυπταν ή, σε κάθε περίπτωση, κάλυπταν μέρος μόνον του επίμαχου χρονικού διαστήματος (από 01-07-2015 έως 31-12-2015), ενώ, περαιτέρω, σε όσες βεβαιώσεις προσκομίζονταν, εμφαίνονταν μεν οι περικοπές που είχαν συντελεσθεί κατά μήνα στις συντάξεις τους δυνάμει του ν.4093/2012, πλην όμως οι περικοπές, που είχαν συντελεσθεί δυνάμει των ν.4024/2011 και 4051/2012, εμφανίζονταν σωρευτικώς, το Δικαστήριο έκρινε αναγκαίο, για την ασφαλή διάγνωση της

διαφοράς, να αναβάλει την έκδοση οριστικής απόφασης κατά το μέρος αυτό, διατάσσοντας τη συμπλήρωση των αποδείξεων, κατ' άρθρο 151 του Κ.Διοικ.Δικ.. Ειδικότερα, διέταξε τον ΕΦΚΑ να προσκομίσει, εντός της σχετικώς ταχθείσας (εξηκονθήμερης) προθεσμίας, στοιχεία, από τα οποία να προκύπτει το ακριβές ύψος των περικοπών που επιβλήθηκαν στην κύρια σύνταξη των εναγόντων κατά το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015, δυνάμει των διατάξεων του ν.4051/2012 και του ν.4093/2012, διακριτά κατά νόμο. Ωστόσο, μέχρι την εκ νέου συζήτηση της αγωγής, κατά το ως άνω μέρος, η οποία έλαβε χώρα κατά τη δικάσιμο της 11-11-2021 και στην οποία παραστάθηκαν με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 Κ. Διοικ. Δικ., των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, τόσο οι ενάγοντες, όσο και ο, ήδη εναγόμενος, e- ΕΦΚΑ (όπως μετονομάσθηκε, στο μεταξύ, από 01-03-2020, ο ΕΦΚΑ, δυνάμει του άρθρου 51^Α του v. 4387/2016, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 1 του v. 4670/2020), ο εν λόγω ηλεκτρονικός Φορέας δεν εκτέλεσε τα ως άνω διαταχθέντα με την προαναφερόμενη απόφαση, μη προσκομίζοντας τα ζητηθέντα στοιχεία, ενώ, άλλωστε, στα ενημερωτικά σημειώματα των κύριων συντάξεών τους για το ένδικο χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015, που προσκόμισαν μέχρι την ως άνω αναφερόμενη συζήτηση της 11-11-2021 οι ενάγοντες, δεν παρουσιάζονταν, ωσαύτως, οι περικοπές που εχώρησαν βάσει του ν. 4051/2012, διακριτά, σε σχέση με εκείνες του ν. 4024/2011, και, ακόμη, οι, ομοίως προσκομισθέντες από τους ενάγοντες, ανυπόγραφοι και αθεώρητοι πίνακες κρατήσεων, καθώς και τα σημειώματα επανυπολογισμού σύνταξης του ν. 4387/2016 Ιανουαρίου 2019, δεν επαρκούσαν, προκειμένου το Δικαστήριο να σχηματίσει βέβαιη δικανική πεποίθηση για το ύψος της δικαιούμενης από τον καθέναν τους αποζημίωσης. Κατ' ακολουθίαν, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας, περαιτέρω, υπ' όψη ότι μεταξύ της δημοσίευσης της εν λόγω (13656/13-09-2019) απόφασής του και της εκ νέου συζήτησης της αγωγής (11-11-2021), είχε θεσπισθεί και ο ν. 4714/2020 (Α΄148/31-07-2020), με το άρθρο 114 του οποίου, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 34 του ν.4734/2020 (Α΄ 196/08-10-2020), και την, κατ' εξουσιοδότηση αυτού, εκδοθείσα Φ.11321/35005/1528/13-10-2020 (B' 4536/14-10-2020) κ.υ.α., προβλέφθηκε η άτοκη επιστροφή στους συνταξιούχους του ιδιωτικού τομέα, έως τις 31-12-2020, ποσών περικοπών και μειώσεων των κύ-

ριων συντάξεών τους, που είχαν επιβληθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων των επίμαχων ν. 4051/2012 και 4093/2012, κατά το χρονικό διάστημα από 11-06-2015 έως τη δημοσίευση του v.4387/2016 (12-05-2016), ήτοι για χρονικό διάστημα στο οποίο συμπεριλαμβανόταν και το ένδικο (από 01-07-2015 έως 31-12-2015), εξέδωσε την 12532/2021 προδικαστική απόφασή του, με την οποία διέταξε εκ νέου τη συμπλήρωση των αποδείξεων, για το συγκεκριμένο ζήτημα, κατ' άρθρο 151 Κ.Διοικ.Δικ. Ειδικότερα, με την εν λόγω προδικαστική απόφαση, υποχρέωσε τον εναγόμενο e- ΕΦΚΑ, να προσκομίσει, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοση αυτής, στη Γραμματεία του, για καθέναν από τους ενάγοντες, (α) βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας, από την οποία να προκύπτουν διακριτά, ανά μήνα, αλλά και συνολικώς, τα ποσά που περικόπηκαν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 4051/2012 και του άρθρου πρώτου παρ. ΙΑ υποπαρ. ΙΑ.5 περ. 1 του ν. 4093/2012 από τις κύριες συντάξεις που ο καθένας τους έλαβε κατά το ένδικο χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015 από το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, καθώς και (β) βεβαίωση, στην οποία να αναφέρονται, αφ' ενός, τα ακριβή ποσά που είχαν τυχόν καταβληθεί, ήδη, στους ενάγοντες για το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 11-05-2016, κατ' εφαρμογή του άρθρου 114 του ν.4714/2020 και της Φ.11321/ 35005/ 1528/ 13-10-2020 κ.υ.α. (ή τυχόν άλλης μεταγενέστερης κανονιστικής απόφασης) και, αφ' ετέρου, το μέρος αυτών που αντιστοιχεί επακριβώς στις περικοπείσες, δυνάμει των προαναφερθέντων νόμων, κύριες συντάξεις τους για το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015. Περαιτέρω, όρισε, κατ' άρθρο 153 του Κ.Δ.Δ., ρητή δικάσιμο για την εκ νέου συζήτηση της υπόθεσης την 11-02-2022, διατάσσοντας την κλήση προς παράσταση σ' αυτήν των διαδίκων. Ωστόσο, ο εναγόμενος ηλεκτρονικός Φορέας, μέχρι την εκ νέου συζήτηση της αγωγής, κατά την ως άνω αναφερόμενη δικάσιμο, δεν συμμορφώθηκε με τα διαταχθέντα με την εν λόγω (12532/2021) προδικαστική απόφαση, καθώς δεν προσκόμισε κανένα από τα ως άνω ζητηθέντα στοιχεία, αιτιολογώντας την παράλειψή του αυτή με την, παρεχόμενη στο νέο (11406/10.01.2022) έγγραφο απόψεών του, εξήγηση ότι «στον e- ΕΦΚΑ/ ΤΑΠ- ΟΤΕ δεν υφίσταται, πλέον, Τμήμα Πληρωμών, καθ' όσον όλα τα οικονομικά δεδομένα, τα οποία αφορούν στους ασφαλισμένους του Τομέα, έχουν μεταφερθεί στη Διεύθυνση Εκκαθάρισης και Πληρωμών e- ΕΦΚΑ,

δεν καθίσταται δυνατή, επί του παρόντος, η έκδοση της Βεβαίωσης, που απαιτείται για την εκδίκαση της υπόθεσης», περαιτέρω, δε, με το ίδιο ως άνω έγγραφο, ανέφερε ότι έχει ήδη τεθεί επείγον ερώτημα στην αρμόδια Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής και αναμένεται η ενεργοποίηση σχετικής ηλεκτρονικής εφαρμογής, ώστε να είναι εφικτή η αναζήτηση των επίμαχων ποσών ανά Μητρώο Συνταξιούχου. Κατόπιν τούτων και εν όψει της αδυναμίας σχηματισμού πλήρους δικανικής πεποίθησης, τόσο ως προς το ύψος της αποζημίωσης που πρέπει να επιδικασθεί σε έκαστο των εναγόντων, όσο και ως προς τα ποσά μη νομίμως περικοπεισών κύριων συντάξεων που τυχόν έχουν επιστραφεί σε αυτούς, βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020, το Δικαστήριο, με την Α2277/2022 προδικαστική απόφασή του, έκρινε αναγκαίο να αναβάλει εκ νέου την έκδοση οριστικής απόφασης προς συμπλήρωση των αποδείξεων, σύμφωνα με το άρθρο 151 του Κ.Διοικ.Δικ.. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση, διέταξε τον εναγόμενο e-Ε.Φ.Κ.Α., επ' απειλή καταλογισμού σε βάρος του της χρηματικής ποινής του άρθρου 129 παρ. 3 του Κ.Δ.Δ. και κίνησης της διαδικασίας πειθαρχικής δίωξης των αρμοδίων υπαλλήλων αυτού, να προσκομίσει στη Γραμματεία του, μέσα σε προθεσμία σαράντα (40) ημερών από την επίδοση σε αυτόν της ως άνω απόφασης, βεβαίωση του αρμόδιου εκκαθαριστή συντάξεων, από την οποία να προκύπτει: α) αναλυτικώς (διακριτά, ανά μήνα και κατά νόμο), καθώς και συνολικώς, το ποσό των περικοπών που επιβλήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015 στην κύρια σύνταξη εκάστου των εναγόντων, βάσει των διατάξεων των άρθρων 6 του ν. 4051/2012 και πρώτου υποπαρ. ΙΑ.5 του 4093/2012 και β) το ποσό που τυχόν έχει καταβληθεί σε έκαστο από τους ενάγοντες, βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/ 35005/ 1528/ 13-10-2020 κ.υ.α., ο ακριβής χρόνος καταβολής του, καθώς, και το μέρος αυτού, που αντιστοιχεί επακριβώς στην περικοπείσα, δυνάμει των προαναφερθέντων νόμων, κύρια σύνταξη ενός εκάστου εξ αυτών, για το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015. Παραλλήλως, δε, με την ίδια απόφαση, όρισε ως νέα δικάσιμο για τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιόν του την παρούσα δικάσιμο της 9ης Ιουνίου 2022. Ωστόσο, ο εναγόμενος ηλεκτρονικός Φορέας δεν συμμορφώθηκε με τα διαταχθέντα με την ως άνω (Α2277/2022) προδικαστική απόφαση, καθώς δεν προσκόμισε κανένα από τα ως άνω ζητηθέντα στοιχεία,

παρά κατέθεσε εκ νέου υπόμνημα, στις 15-06-2022, στο οποίο, μεταξύ άλλων, ζητεί την κατάργηση της δίκης ως προς τις ένδικες αξιώσεις των εναγόντων, που αφορούν στις, κριθείσες ως μη νόμιμες, κατά τα προδιαληφθέντα, περικοπές των κύριων συντάξεών τους, χρονικού διαστήματος από 01-07-2015 έως 31-12-2015, επικαλούμενος αορίστως την απόσβεσή τους λόγω καταβολής των οικείων ποσών περικοπών, βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/ 35005/ 1528/ 13-10-2020 κ.υ.α., δίχως, ωστόσο, να επικαλείται, παραλλήλως, και, κατά μείζονα λόγο, να προσκομίζει σχετική έγγραφη βεβαίωση της Υπηρεσίας. Εν όψει τούτων και δεδομένης της αδυναμίας σχηματισμού πλήρους δικανικής πεποίθησης, τόσο ως προς το ύψος της αποζημίωσης που πρέπει να επιδικασθεί σε έκαστο των εναγόντων, όσο και ως προς τα ποσά μη νομίμως περικοπεισών κύριων συντάξεων που τυχόν έχουν επιστραφεί σε αυτούς, βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020, το Δικαστήριο εξέδωσε την τελευταία (Α11307/2022) προδικαστική απόφασή του, με την οποία έκρινε αναγκαίο να αναβάλει και πάλι την έκδοση οριστικής απόφασης προς συμπλήρωση των αποδείξεων, σύμφωνα με το άρθρο 151 του Κ.Διοικ.Δικ.. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση, διέταξε τον εναγόμενο e-E.Φ.Κ.Α., επ' απειλή καταλογισμού σε βάρος του της χρηματικής ποινής του άρθρου 129 παρ. 3 του Κ.Δ.Δ. και κίνησης της διαδικασίας πειθαρχικής δίωξης των αρμοδίων υπαλλήλων αυτού, να προσκομίσει στη Γραμματεία του, μέσα σε προθεσμία πενήντα (50) ημερών από την επίδοση σε αυτόν της ως άνω απόφασης, βεβαίωση του αρμόδιου εκκαθαριστή συντάξεων, από την οποία να προκύπτει: α) αναλυτικώς (διακριτά, ανά μήνα και κατά νόμο), καθώς και συνολικώς, το ποσό των περικοπών που επιβλήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015 στην κύρια σύνταξη εκάστου των εναγόντων, βάσει των διατάξεων των άρθρων 6 του v. 4051/2012 και πρώτου υποπαρ. ΙΑ.5 του 4093/2012 και β) το ποσό που τυχόν έχει καταβληθεί σε έκαστο από τους ενάγοντες, βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/ 35005/ 1528/ 13-10-2020 κ.υ.α., ο ακριβής χρόνος καταβολής του, καθώς, και το μέρος αυτού, που αντιστοιχεί επακριβώς στην περικοπείσα, δυνάμει των προαναφερθέντων νόμων, κύρια σύνταξη ενός εκάστου εξ αυτών, για το χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015.

8

NH

Παραλλήλως, δε, με την ίδια απόφαση, όρισε ως νέα δικάσιμο για τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιόν του την παρούσα δικάσιμο της 19ης Ιανουαρίου 2023.

3. Επειδή, ήδη, σε εκτέλεση της ως άνω προδικαστικής απόφασης, ο εναγόμενος Φορέας προσκόμισε το 36507/2023 έγγραφο του Τμήματος Β' Εκκαθάρισης και Πληρωμής Συντάξεων Γήρατος της Διεύθυνσης Εκκαθάρισης και Πληρωμής Συντάξεων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών αυτού, μετά συνημμένων ενημερωτικών σημειωμάτων επιστροφής μειώσεων συντάξεων των εναγόντων, χρονικής περιόδου από 11-06-2015 έως 12-05-2016, στο οποίο αναφέρονται αναλυτικώς, κατά νόμο (ν. 4051/2012 και 4093/2012), οι επιβληθείσες, κατά το ένδικο χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015, περικοπές στην κύρια σύνταξη εκάστου των εναγόντων, βάσει των διατάξεων των άρθρων 6 του ν. 4051/2012 και πρώτου υποπαρ. ΙΑ.5 του 4093/2012, καθώς και το ακριβές ποσό που αντιστοιχεί στο ως άνω χρονικό διάστημα και καταβλήθηκε σε καθένα από τους ενάγοντες, βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/ 35005/ 1528/ 13-10-2020 κ.υ.α. Συγκεκριμένα, από το ως άνω έγγραφο προκύπτει ότι, δυνάμει των τελευταίων αυτών καθαρό διατάξεων, καταβλήθηκε, στον 1° των εναγόντων ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 2° κατά το ποσό 2.431,32 ευρώ, καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 4° (στον 3° καθαρό ποσό 2.179,50 ευρώ, στον 5° στο καθαρό ποσό 2.319,74 ευρώ, στον 6° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 7° ματαλά καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 8° ματαλά καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 9° Ματίστας του καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 10° στο ματά το προτά καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 110 καθαρό ποσό 2.098,50 ευρώ, στο 12° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 13° καθαρό ποσό 2.292.42 ευρώ, στο 14° ποσό (ποι ματαγγατικά ποσό ποσό 2.233,50 ευρώ, στο 15° (καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 16° (Νι-, καθαρό ποσό 2.179,50 ευρώ, στο 17° кαθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 18° καθαρό ποσό 2.239,56 ευρώ, στο 19° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ και στον 20° των εναγόντων καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ.

 Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας, κατ' αρχάς, υπ' όψιν ότι (α) ο εναγόμενος Φορέας προσκόμισε, εν τέλει, έγγραφο (το 36507/2023 έγγραφο του Τμήματος Β΄ Εκκαθάρισης και Πληρωμής Συντάξεων Γήρατος της Διεύθυνσης Εκκαθάρισης και Πληρωμής Συντάξεων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών αυτού), μετά συνημμένων ενημερωτικών σημειωμάτων επιστροφής μειώσεων συντάξεων των εναγόντων, χρονικής περιόδου από 11-06-2015 έως 12-05-2016, στο οποίο αναφέρονται αναλυτικώς, κατά νόμο (ν. 4051/2012 και 4093/2012), οι επιβληθείσες, κατά το ένδικο χρονικό διάστημα από 01-07-2015 έως 31-12-2015, περικοπές στην κύρια σύνταξη εκάστου των εναγόντων, βάσει των διατάξεων των άρθρων 6 του ν. 4051/2012 και πρώτου υποπαρ. ΙΑ.5 του 4093/2012, καθώς και το ακριβές ποσό που αντιστοιχεί στο ως άνω χρονικό διάστημα και καταβλήθηκε σε καθένα από τους ενάγοντες, βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/ 35005/ 1528/13-10-2020 κ.υ.α. και (β) το περιεχόμενο του εν λόγω εγγράφου δεν αμφισβητείται ειδικώς από τους ενάγοντες ούτε γίνεται από αυτούς επίκληση οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ των μειώσεων που είχαν επιβληθεί κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα στις κύριες συντάξεις των εναγόντων κατ' εφαρμογή των ν. 4051/2012 και 4093/2012 και των ποσών που, τελικά, τους επιστράφηκαν, το Δικαστήριο κρίνει, κατ' αρχάς, ότι η παρούσα δίκη, κατά το μέρος που αφορά στην κύρια αξίωση των εναγόντων για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, στερείται, πλέον, αντικειμένου και πρέπει να καταργηθεί, κατ' άρθρο 142 παρ. 1 περ. α΄ του Κ.Δ.Δ. Περαιτέρω, ωστόσο, διατηρεί το αντικείμενό της για την παρεπόμενη αξίωση των εναγόντων περί καταβολής των τόκων επί του καταβληθέντος σε καθένα από αυτούς, αντιστοίχως, κεφαλαίου (βλ. στην προηγούμενη σκέψη, in finem), και, εν όψει του ότι η αγωγή επιδόθηκε στις 30-09-2019, οι οφειλόμενοι τόκοι επί του επιστραφέντος στον καθέναν τους κεφαλαίου έναντι των περικοπών που είχαν επιβληθεί, μη νομίμως, στις κύριες συντάξεις τους, κατά το χρονικό διάστημα από 11-06-2015 έως 31-12-2015, κατ' εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012, είναι υπολογιστέοι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 45 του ν. 4607/2019 (Α΄ 65), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παρ. 10 εδ. β΄ του ν. 4670/2020 (Α΄ 43), από την επί-

δοση της αγωγής (30-09-2019) μέχρι την ημερομηνία που καταβλήθηκαν τα ανωτέρω ποσά αναδρομικών.

5. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει να καταργηθεί η δίκη ως προς τις αξιώσεις των εναγόντων που αφορούν στα ποσά των περικοπών επί των κύριων συντάξεών τους, που επιβλήθηκαν δυνάμει των προαναφερθεισών διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012 και ανάγονται στο χρονικό διάστημα από 11-06-2015 έως 31-12-2015. Κατά τα λοιπά, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου ν.π.δ.δ. να καταβάλει σε καθέναν από τους ενάγοντες, νομιμοτόκως, από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή τους εξόφληση, τα ποσά που αναφέρονται στο διατακτικό της απόφασης. Τέλος, πρέπει να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων λόγω της μερικής νίκης και της μερικής ήττας τους (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. γ΄ ΚΔΔ).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Καταργεί τη δίκη ως προς τις αξιώσεις των εναγόντων, που αφορούν στα ποσά των περικοπών επί των κύριων συντάξεών τους που επιβλήθηκαν δυνάμει των οικείων διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012 και ανάγονται στο χρονικό διάστημα από 11-06-2015 έως 31-12-2015.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή κατά τα λοιπά.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγόμενου e- E.Φ.Κ.Α. να καταβάλει στους ενάγοντες τους νόμιμους τόκους επί των ποσών που καταβλήθηκαν στον καθένα τους [συγκεκριμένα, στον 1° των εναγόντων **στου στου του καθαρό** ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 2° **στου του ματριμάτου** καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 4° **στου** στον 3° **στου 1**° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 4° **στου** καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 4° **στου**

ποσό 2.319,74 ευρώ, στον 6° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 7° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 8° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 9° 2.431,32 ευρώ, στο 10° το ποτά το παιθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στον 11° καθαρό ποσό 2.098,50 ευρώ, στο 12° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 13° 2.292,42 ευρώ, στο 14° ποσό ματά το ποσό καθαρό ποσό 2.233,50 ευρώ, στο 15° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ, στο 16° (Νικαθαρό ποσό 2.179,50 ευρώ, στο 17° 2.239,56 ευρώ, στο 19° καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ και στον 20° των εναγόντων καθαρό ποσό 2.431,32 ευρώ], βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/ 35005/ 1528/13-10-2020 κ.υ.α., έναντι των μη νόμιμων περικοπών των κύριων συντάξεών τους για το ως άνω χρονικό διάστημα, νομιμοτόκως, ήτοι με το επιτόκιο που προβλέπεται στο άρθρο 45 του ν. 4607/2019, από 30-09-2019 και μέχρι την ημερομηνία που καταβλήθηκαν σε αυτούς, δυνάμει του ως άνω άρθρου 114 του ν. 4714/2020, τα αντίστοιχα ποσά αναδρομικών.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε, στο ακροατήριό του Δικαστηρίου, στην Αθήνα, κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της 9ης Φεβρουαρίου 2023.

ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗ

